

indkomst indebærer visse vanskeligheder, som har været undgået ved den hidtidige ordning. Det drejer sig navnlig om opgørelsen af hustruens særskilte indkomst i tilfælde, hvor hun er den længstlevende, og hvor hendes indkomst hidrører fra en erhvervsvirksomhed, som hun fortsat driver efter ægtefællens død. Vanskelighederne i forbindelse med indkomstopgørelsen i disse tilfælde forekommer dog at være af væsentlig mindre betydning end ulempen ved den forøgede beskatning, der har været en følge af beskatningen af ægtefællernes indtægter under ét.

I sammenhæng med den foreslåede ændring af kildeskattelovens § 13 foreslås der ændringer af bestemmelserne i §§ 37, 37 A og 37 B, om personfradrag og hustrufradrag. Der henvises herom til bemærkningerne nedenfor til de pågældende bestemmelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Efter ændringsforslaget skal den efterlevende ægtefælle, der i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet overtager fællesboet til hensidder i uskiftet bo, ligesom efter de gældende regler være indkomstskattepligtig for hele det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, af såvel sin egen som den afdøde ægtefælles indkomst. Hvis hustruen i tiden indtil dødsfaldet har haft særskilt indkomst, skal beskatningen dog som anført foran gennemføres på den måde, at der foretages ansættelse og skatteberegning dels af denne særskilte indkomst og dels af ægtefællernes øvrige indkomst. Den efterlevende betaler den i alt beregnede skat. Har hustruen ikke haft særskilt indkomst, foretages der kun én ansættelse og skatteberegning. Reglerne er de samme, hvad enten det er manden eller hustruen, der hensidder i uskiftet bo. Hvis det er hustruen, der er den længstlevende, skal der således også ske ansættelse af hendes særskilte indkomst i tiden før dødsfaldet, medens hendes indkomst i tiden efter dødsfaldet medregnes i ansættelsen af ægtefællernes øvrige indkomst.

For ansættelsen af den særskilte hustruindtægt gælder de sædvanlige regler, herunder reglerne i kildeskattelovens § 26, stk. 1, om hvilke udgifter der kan fradrages, og § 26, stk. 2, om overførelse af eventuelt underskud efter ligningslovens § 15. Underskud, der fremkommer ved den ene indkomstansættelse, overføres således til fradrag i den anden indkomstansættelse.

Hvis en hustruindtægt, der skal opdeles på tiden før og efter dødsfaldet, består i lønindtægt eller lign., vil opdelingen normalt ikke være forbundet med praktiske vanskeligheder. Sådanne vanskeligheder vil derimod kunne foreligge ved opdelingen af indtægten for en selvstændig erhvervsvirksomhed, som videreføres af den længstlevende (mand eller hustru) efter dødsfaldet. Det vil i disse tilfælde ikke være rimeligt at kræve, at der foretages en selvstændig regnskabsmæssig opgørelse af indtægten for tiden før og efter dødsfaldet, idet der i så fald sædvanligvis måtte udarbejdes en skattemæssig statusopgørelse på tidspunktet for dødsfaldet. Det må i almindelighed være tilstrækkeligt, at der udarbejdes sædvanlig regnskabsmæssig opgørelse af indtægten af den selvstændige erhvervsvirksomhed for hele året, og at den således opgjorte indtægt fordeles forholdsmæssigt på tiden før og efter dødsfaldet. Som led i denne opgørelse beregnes skattemæssige afskrivninger på driftsmidler m. v. og nedskrivning på varelager for hele året, og af- og nedskrivningerne fragår i virksomhedens årsindtægt, forinden denne opdeles.

Da ansættelsen af den særskilte hustruindkomst omfatter en kortere periode end et helt år, skal der forinden skatteberegningen ske omregning til helårsindkomst efter kildeskattelovens § 35, stk. 3. Skatten af den særskilte indkomst udgør så stor en del af det herefter beregnede skattebeløb, som den særskilte indkomst udgør af den beregnede helårsindkomst. Om overførelse af eventuelt ikke-udnyttede personfradrag og hustrufradrag i forbindelse med skatteberegningen henvises til bemærkningerne til ændringsforslagene nr. 2 og 3.

Den længstlevende skal betale det i alt beregnede skattebeløb, herunder som hidtil også formueskat for hele året og får til gengæld godskrevet de foreløbige skatter, som afdøde havde betalt.

Tilsvarende regler som de for hensidder i uskiftet bo foreslåede skal efter forslaget gælde, hvor et bo uden skiftebehandling udlægges til den længstlevende efter skiftelovens § 57, stk. 1. Den gældende regel om, at overskydende skat tilfalder den længstlevende uden om boet, er efter ønske fra justitsministeriet foreslået udvidet til også at omfatte overskydende skat for året forud for dødsfaldet. Reglen tager sigte på tilfælde, hvor der på et tidspunkt, hvor skifteretten allerede har truffet beslutning om udlæg efter skiftelovens § 57, stk. 1, foretages en tilbagebetaling af overskydende skat for året forud for dødsfaldsåret. Efter forslaget skal tilbagebetalingen i sådanne tilfælde tilfalde den efterlevende ægtefælle, og boet skal således ikke tages op til fornyet behandling. En lignende regel